

LA CAMPANA DE GRACIA.

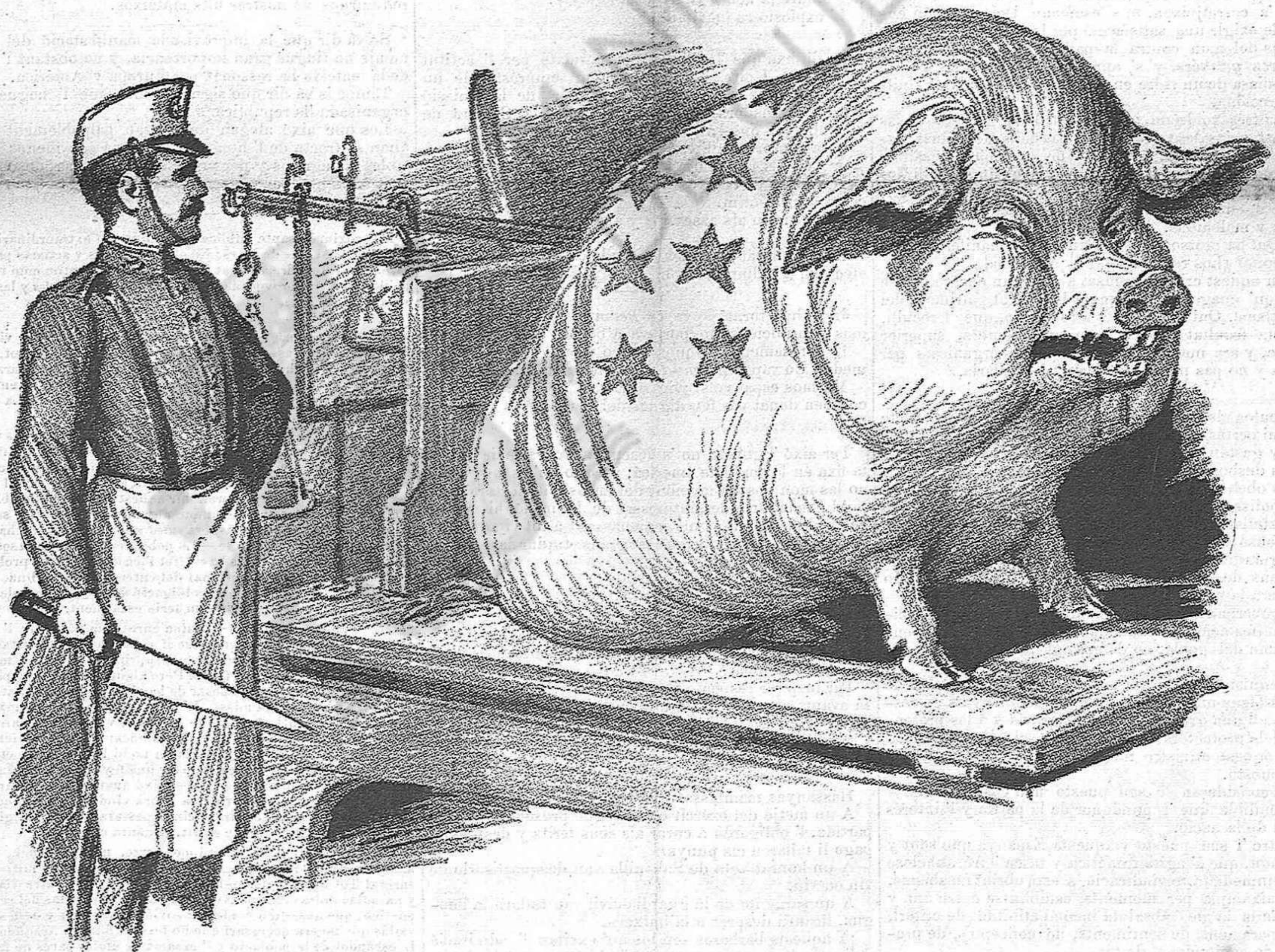
DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

PROBLEMA: ¿Qué pesa més el porch ó l' home?

De pesar, pesa més el porch; pro si convé l' home 'l pela.

PER LA DIGNITAT DE LA PATRIA

La serie de complacencias dels governs espanyols ab los tocinaires dels Estats Units ha donat los seus

fruyts naturals. Qui sembra humillacions, recull agravis. Varem cedir en la qüestió Mora pera evitar que 'ls mals vehins de Cuba fomentessin la insurrecció, y ells després d' embutzacarse 'ls quartos, van atiar mes que may lo foch de la guerra separatista. Mes tart, en la

qüestió de l' Alliance y pels mateixos motius, se 'ls vá reconeixer la rahó sense tenirla y varen continuar posantnos lo peu al coll y apretant sense misericordia. Ultimament hasta per las quisquillositats de la conferencia Concas, siguié precis tocarlos la barbata per cal-

Diàlech de las nostras eminencias monárquicas:
D. Antón:—Aixó de la beligerancia no es res, y no m' inspira 'l menor cuidado.
D. Práxedes:—Aixó de la beligerancia es gravíssim, y lo qu' es per Espanya constituheix una gran calamitat. No sé pas com ens en surtirém.

Si en lloch de D. Anton gobernés D. Práxedes, lo que diu l' un ho diria l' altre, sens faltarhi una coma. Las conviccions dels mamarratxos que 'ns desgovernan alternativament no resideixen al cervell, ni al cor: las tenen al estómach.

En vista de lo qual sería necessari que 'l poble espanyol—ja que ningú li dona—'s prengués ell mateix la beligerancia per acabar de una vegada ab l' un y ab l' altre.

Una pregunta que no té malicia.
¿Qué li es mes fácil á un gobernador: pendre personalmente una bandera á un grupo de manifestants que victorejan á la patria, ó apoderarse de una ruleta dels jugadors que passen totas las horas del día y de la nit estirant l' orella al pobre Sr. Jordi?

Espero que D. Valentí tornarà la resposta que li dicti la conciencia. Aixís si se li ha de donar una gran creu tothom sabrá perque li donan.

La nota pintoresca l' han donada 'ls estudiants de Barcelona enarbolant una bandera nacional ab una alegoria que representa un lleó devorant un porch.

Lo xiste l' ha fet l' *Imparcial* al respondre á la bra-

vata del Congrés americá que va dir que 'ls Estats Units llansavan l' espasa á Espanya, perque aquesta la recullís. L' *Imparcial* li contesta:
—Las millors espasas del mon se fabrican á Toledo: á Nova York y á Washington no hi ha mes que vainas.

Y ara, pels que diguin que tot aixó son paraules enginyosas, bó será recordarlos que l' espanyol ab la mateixa facilitat dispara un xiste que una bomba.
Espanya es l' únich poble que sab morir sense perdre l' alegria.

Un recort històrich.
Quan Mendez Nuñez se disposava á bombardejar lo Callao, un almirant *yankée* va comunicarli que s' interposaria ab los seus barcos entre 'ls d' Espanya y 'ls forts de la plassa.

En Mendez Nuñez va respondre sense desconcertarse:—Donchs las bombas espanyolas passarán per sobre d' ells

Y en efecte: 'ls barcos americans van guardar-se molt bé de cumplir aquella amenassa que no havia sigut mes que una bravata de las sevas.

Y 'ls peruáns, agrahts á la protecció de aquell valent, van obsequiarlo després del bombardeig presentantli un objecte tancat dintre de un suntuós estuig. Quan l' almirant se decidí á obrirlo, 's trobá ab que contenia.... *un sabre de fusta*.

¿Quí sab si encare avuy l' arma que maneja l' oncle

Sam per fernos la pó es aquell sabre d' honor que van regalarli 'ls peruáns!
Casi valdria la pena de anarho á veure! Y quan mes aviat millor!

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

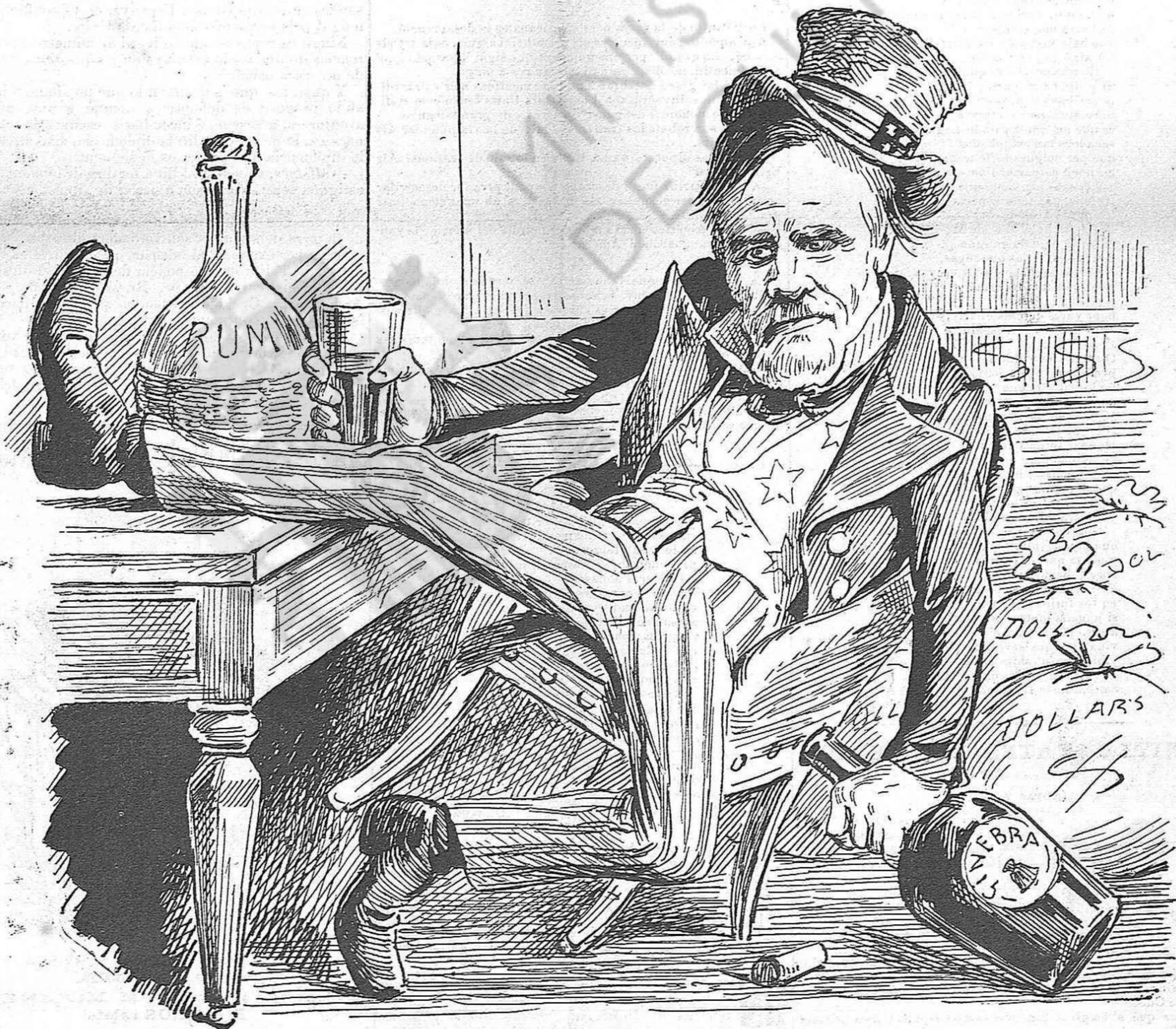
Ciudadans Anton Mestre, R. Pujol, Joseph Derallab, Pepet Panxeta, Un aprenent, F. Nadal, sanch catalana y Eudalt Sala:—Lo qu' 'ns envian aquesta senmana no fá per casa.
Ciudadans Pau Pla, Mir (el comich), Francesch N. (Lleyda), E. Aluja, H. Vilá M., M. Peidro (a) El Mestre, Joseph Jap. S. Roch, Camilo J. Deli, Noy de Sans (Cuba), Joan Roca, Escola Vilfranqui, Abelardo Coma, R. Rutllan, J. Asencio y Etcétera de Vilafranca:—Insertorém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Silvestre Xato: Es fluixet: no pot anar.—Follet: Està molt bé: mil gracias.—Noy de la pega: Mirarém de publicarho.—Un amante de la justicia: Se necessita una firma que 'n respongui.—X. (Darmós): Lo mateix li dihém á vosté: los anónims no podem acullirlos.—E. Daltabuit: L' acrostich pot enviarlo privadament á la senyoreta á qui va dirigit: en lo sonet hi ha conceptes que no 's poden admetre: aixís per exemple: 'ls cotons no diuhen paraulas.—A. del Corral: La gata-moixa es molt incorrecta: l' altra 's pot aprofitar.—R. Alonso: los dibuixos no 'ns serveixen: pot passarlos á recullir.—S. Bonavia: Va bé.—G. Campmany: No 'ns fa 'l pés.—J. Robert P.: Es fluixa.—Rosendo Pons: La composició á que 's refereix l' hem buscada y no la trobém.—Francisco Llenas: Rebuda la composició: mil gracias.—Istacho: Queda aceptada. F. Carreras P.: idem: los sonets.—Gustau P. V.: La composició está plena de ripis: las cosetas poden aprofitarse.—M. J. R. V.: Encare no 'ns agrada: hi ha falta de facilitat en la versificació, y l' assumpto es manso.—J. Ramon Félix: Tampoch ens fa 'l pés. F. Tiana: Mirarém de aprofitarho.—Jaume Vilar: Va bé.—Aguileta: Idem. Teneb Zerep: La primera es mes propia per *La Renaixensa* que pels nostres senmanaris: l' altra es molt fluixa.

ANTONI LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

UNA MONA QUE 'S TORNARÁ MICO

Lo Senador Sherman carregant d' esperit per declarar la guerra á Espanya.